

Συμβούλιο της Επικρατείας 51/1978, Τμ. Α'

Πηγή: ΝοΒ 26/78 σελ. 115

Περίληψη: Ταμείον Επικ. Ασφαλίσεως Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. - συνταξιοδότηση για εργατικό ατύχημα. - έννοια "βιαίου συμβάντος" - ατύχημα αποτελεί και η "μόλυνση και θάνατος γιατρού από ιόν (λοιμώδης ηπατίτις οξυτάτης μορφής) κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπό "εξαιρετικά συνθήκας" (μειοψ.).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. ΗΛ. ΓΛΥΚΟΦΡΥΔΗΣ σύμβουλος

Εισηγητής ο κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ παρεδρος

Δικηγόροι οι κ.κ. Βασ. Ανδρούτσος, Δημ. Παπαγεωργίου

Επειδή, διά του ν.δ. 1168/1942 ιδρύθη το Ταμείον Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού εις την ασφάλισιν του οποίου υπήχθη υποχρεωτικώς άπαν το προσωπικόν του ως άνω Ιδρύματος και του Ταμείου το οπωσδήποτε απασχολούμενον πέραν του εξαμήνου, εξαιρουμένων των παρεχόντων προσωρινώς ή επ' ευκαιρία τας υπηρεσίας των εις το Ίδρυμα τούτο, ως και των επί θητεία εργαζομένων (άρθρ. 2). Σκοπός του Ταμείου τούτου είναι η χορήγησις εφ' άπαξ η περιοδικών παροχών εις τους ησφαλισμένους αυτού εις περιπτώσιν αναπηρίας, ατυχήματος, γήρατος, ως και εις τα μέλη της οικογενείας αυτών εν περιπτώσει θανάτου του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου (άρθρ. 1 § 2). Εξ άλλου, κατά το άρθρ. 33 του Καταστατικού του ως άνω Ταμείου (ΑΥΕ 28887/3255/15.12.1948 και 22925/408/ 9.8.1951) οι ησφαλισμένοι αυτού δικαιούνται συντάξεως, εκτός άλλων λόγων, εάν κατέστησαν σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανοι προς εκτέλεσιν των καθηκόντων της υπηρεσίας των εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος είτε εν τη εκτελέσει της υπηρεσίας των, είτε εξ αφορμής αυτής ανεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως. Περαιτέρω δε, κατά το άρθρ. 37 § 1 του αυτού Καταστατικού, εν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου εκ βιαίου συμβάντος δικαιούται συντάξεως η χήρα σύζυγος αυτού, ανεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως.

Επειδή, εργατικόν ατύχημα, εν τη έννοία των ανωτέρω διατάξεων, παρέχον δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως εις τον παθόντα ησφαλισμένον και εν περιπτώσει θανάτου αυτού εις την χήραν του, αποτελεί και η μόλυνσις ιατρού υπό ιού, η επελθούσα συνεπεία εξαιρετικού γεγονότος επισυμβάντος κατά την άσκησιν των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτής και ασχέτως προς την παροχήν των υπηρεσιών αυτού υπό συνήθεις συνθήκας και τον εντεύθεν απορρέοντα δι' αυτόν κίνδυνον.

Επειδή, εν προκειμένω, ο σύζυγος της αιτούσης υπήχθη εις την ασφάλισιν του Ταμείου την 21.4.1971, αφ' ης προσελήφθη ως έμισθος ιατρός εις τον Σταθμόν Πρώτων Βοηθειών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, και διετέλεσεν ησφαλισμένος αυτού μέχρι της 9.6.1976, ότε απεβίωσε, συνεπεία λοιμώδους ηπατίτιδος οξυτάτης μορφής (βλ. υπ' αριθ. 16111/14880/11.11.1976 έγγραφον του Ε.Ε.Σ., εν ω βεβαιούται τούτο ως και την από 16.6.1976 ληξιαρχικήν πράξιν θανάτου, εν η βεβαιούται ότι ο θάνατος επήλθεν εκ βαρείας ηπατικής ανεπαρκείας). Κατόπιν αυτού η αιτούσα σύζυγός του διά της από 13.12.1976 αιτήσεώς της προς το Ταμείον εξήτησε την απονομήν αυτή συντάξεως λόγω θανάτου του συζύγου της εξ εργατικού ατυχήματος. Η αίτησις όμως αυτή απερρίφθη διά της προσβαλλομένης αποφάσεως επί τη αιτιολογία ότι ο θάνατος του ησφαλισμένου συζύγου της εκ λοιμώδους ηπατίτιδος δεν είναι αποτέλεσμα εργατικού ατυχήματος, διότι η νόσος αποτελεί εργατικόν ατύχημα όταν προεκλήθη ένεκα της εκτελέσεως εργασίας υπό εξαιρετικάς και ασυνήθεις συνθήκας, γεγονός το οποίον δεν συντρέχει εν προκειμένω, ενώ, εξ άλλου, δεν βεβαιούται ότι αύτη επήλθεν εν τη εργασία ή εξ αφορμής αυτής. Περαιτέρω δε εγένετο δεκτόν ότι η αιτούσα δεν δικαιούται συνταξιοδοτήσεως ουδέ κατά την διάταξιν του άρθρ. 37 του Καταστατικού λόγω θανάτου του συζύγου της εκ κοινής νόσου, ελλείπει των κατά νόμον απαιτουμένων προς τούτο χρονικών προϋποθέσεων. Ούτως όμως έχουσα η προσβαλλομένη απόφασις δεν είναι νομίμως ητιολογημένη διότι, εφ' όσον, κατά τα εν τη ηγουμένη σκέψει εκτεθέντα, η μόλυνσις ησφαλισμένου εις το Ταμείον ιατρού εν τη ασκήσει του επαγγέλματός του, η προκληθείσα συνεπεία εξαιρετικού γεγονότος, συνιστά εργατικόν ατύχημα, ασχέτως του εάν επήλθε λόγω εργασίας παρασχεθείσης υπό συνήθεις συνθήκας, έδει να ερευνηθή ειδικώτερον τας συνθήκας υπό τας οποίας προσεβλήθη ο θανών σύζυγος της αιτούσης υπό του ιού της λοιμώδους ηπατίτιδος και να αιτιολογηθή δι' ειδικής σκέψεως, ερειδομένης επί συγκεκριμένων στοιχείων, το συμπέρασμά της, και ουχί να απορρίψη το αίτημα επί τη προμνησθείση μη νομίμως αιτιολογία. Διά τον λόγον δε τούτον, βασίμως προβαλλόμενον, καθ' ερμηνείαν του δικογράφου της αιτήσεως ακυρώσεως η προβαλλομένη απόφασις δέον όπως ακυρωθή. Αν και κατά την γνώμην ενός εκ των μελών του δικαστηρίου δεν συντρέχεν εν προκειμένω περίπτωσις τοιαύτης ερεύνης, εφ' όσον η αιτούσα διά της προς το

Ταμείον αιτήσεώς της δεν προέβαλε συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί των συνθηκών επελεύσεως του θανάτου του συζύγου της.